

POUTNÍK

ROČNÍK XXV
ČERVENEC 2021

HORŇÍ ČERMÁNŮ – MARIÁNSKÁ HORA
POUTNÍ KOSTEL – NAROZENÍ P. MARIE

JAKUBOVICE – SV. ANTONÍN

DOLNÍ ČERMÁNŮ – SV. JIŘÍ

PETROVICE – SV. FRANTIŠEK VAKARSKÝ

VERNEŘOVICE – SV. JÁN KŘTEL

První svaté přijímání (6. 6. 2021)

Přední řada zleva: Matyáš Svoboda, Sára Brokešová, Markéta Vávrová, Filip Šebrle
Zadní řada zleva: Ondřej Marek, Jiří Stříbrný, Pavel Okrouhlický, Matyáš Kotyza, Jan Kot a Jiří Svoboda

OMLUVA

V minulém Poutníku došlo k nepříjemnému omylu: str. 2, 19 a 20 mají v záhlaví uveden měsíc květen, leč správně měl být **ČERVEN**; stejně byl nadepsán i kalendář. Poutník č. 6 s obrazem sv. Jana Křtitele je tedy **červnový**. Redakce se omlouvá.

CÍRKEVNÍ A OBČANSKÝ KALENDÁŘ – ČERVENEC 2021

1. čt	sv. Theobald (Děpold)		Jaroslava
2. pá	sv. Bernardin Realino		Patricie
3. so	sv. Tomáš	svátek	Radomír
4. ne	sv. Prokop	14. v mezidobí	Prokop
5. po	svatí Cyril a Metoděj	slavnost	státní svátek
6. út	sv. Marie Gorettiová		státní svátek
7. st	sv. Wilibald		Bohuslava
8. čt	sv. Kilián		Nora
9. pá	sv. Veronika Giulianiová		Drahoslava
10. so	sv. Amálie		Libuše
11. ne	sv. Benedikt	15. v mezidobí	Olga
12. po	sv. Jan Qualbert		Bořek
13. út	sv. Jindřich		Markéta
14. st	blah. Hroznata, sv. Kamil de Lellis		Karolína
15. čt	sv. Bonaventura		Jindřich
16. pá	Panna Maria Karmelská		Luboš
17. so	bl. Česlav, sv. Hyacint, bl. Pavol Gojdič		Martina
18. ne	sv. Emilián	16. v mezidobí	Drahomíra
19. po	sv. Makrina		Čeněk
20. út	sv. Eliáš		Ilja
21. st	sv. Vavřinec z Brindisi		Vítězslav
22. čt	sv. Marie Magdalena	svátek	Magdalena
23. pá	sv. Brigita	svátek	Libor
24. so	sv. Kristina, sv. Šarbel		Kristýna
25. ne	sv. apoštol Jakub, sv. Kryštof	17. v mezidobí	Jakub
26. po	sv. Jáchym, sv. Anna		Anna
27. út	sv. Gorazd a druhové		Věroslav
28. st	sv. Viktor I.		Viktor
29. čt	sv. Marta		Marta
30. pá	sv. Petr Chryzolog		Bořivoj
31. so	sv. Ignác z Loyoly		Ignác

Použité fotografie:

Titulní strana, str. 2, 14: První svaté přijímání; foto A. Dušek

Str. 5, 19, 20: Žehnání nového oltáře a ambonu, Eucharistický průvod na Mariánské Hoře; foto F. Mareš

Str. 13: Svěcení kapličky v Hůře; foto V. Beneš

POUTNÍKOVO POSELSTVÍ

OBŘAD ŽEHNÁNÍ NOVÉHO AMBONU A OLTÁŘE

„Kristus je oltář, oltář je Kristus.“

Moje milá farní rodino,

začátek června byl naplněn radostí. V sobotu 5. června se 10 dětí poprvé setkalo s Boží láskou ve svátosti smíření a v neděli pak poprvé přijali Krista ve svatém přijímání.

První červnovou neděli odpoledne jsem pak také s radostí požehnal nový ambon a oltář na Mariánské Hoře. Nový oltář máme i v Petrovicích – ten byl požehnan v sobotu 12. června. Jsem moc vděčný za Vaši podporu, a mám radost, že i v těchto kostelech budu moci sloužit mši svatou čelem k lidu.

Protože obřady žehnání oltáře jsou velice hluboké a krásné, a jde o výjimečnou událost v životě farnosti, myslím, že stojí za to si připomenout slova modliteb, které při této příležitosti zazněly – viz níže vždyt: *„Kristus je oltář, oltář je Kristus.“*

Přeji Vám požehnané léto a srdečně Vám žehnám

Váš otec Jan +

PRŮBĚH OBŘADU ŽEHNÁNÍ NOVÉHO AMBONU A OLTÁŘE NA MARIÁNSKÉ HOŘE

Na začátku mše jsem po přivítání požehnal vodu, kterou jsem pak pokropil věřící a později žehnal nový ambon a oltář.

Požehnání vody

Milá farní rodino, sestry a bratři, s radostí jsme se zde sešli, abychom oslavili slavnost Těla a Krve Páně a požehnali tento nový ambon a nový oltář.

Sledujme svaté obřady s vnitřní usebraností, aby se naše srdce naplnila svatou nadějí.

Shromáždění u jednoho oltáře přistupujeme ke Kristu, živému kameni; spolu s ním vytváříme duchovní chrám. Prosme ho pokorně, aby požehnal tuto vodu, kterou budeme pokropení na znamení pokání a na připomínku svého křtu.

Především však usilujme o to, abychom byli sjednoceni ve víře a představovali živou církev, putující po zemi, která je znamením a projevem Boží lásky všem lidem.

Bože, ty jsi pro celý svět pramenem světla a života, ty miluješ lidi velikou láskou: staráš se o ně s otcovskou péčí, slítováváš se nad nimi, odpouštíš jim hříchy a přivádíš je ke Kristu, který je hlavou církve; ve svém milosrdenství jsi totiž ustanovil, aby ti, kdo jako hříšníci vstoupí do křestního pramene a spolu s Kristem zemřou, povstali v nevinosti k novému životu, a stali se údy Kristovými a spoludědici jeho věčné slávy.

Požehnej + tedy, Bože, tuto vodu, kterou budeme pokropení my i tento nový oltář a ambon, aby se nám stala znamením křestní koupele, již jsme byli pro Kristovy zásluhy očištěni od hříchů a uschnopněni přinášet ti sami sebe jako oběť živou a svatou.

A všechny, kdo budou číst od tohoto nového ambonu a kdo ti budou vzdávat chválu u tohoto oltáře, doved' do nebeského Jeruzaléma, kde tě budou oslavovat po celou věčnost.

Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Pak jsem prošel kostelem, kropil lid svěcenou vodou a po návratu jsme zazpívali *Sláva na výsostech Bohu*. Po vstupní modlitbě následovalo vlastní požehnání nového ambonu slovy krásné žehnací modlitby:

Bože, ty voláš lidi ze tmy k svému podivuhodnému světlu.

Děkujeme ti, že nás nenecháváš hladovět, ale sytiš nás pokrmem svého slova, a že nám, shromážděným v tomto kostele, stále připomínáš své podivuhodné výroky a činy.

Prosíme tě: ať tu k nám zaznívá hlas tvého Syna, nauč nás pozorně mu naslouchat a svědomitě uskutečňovat vnuknutí Ducha Svatého, abychom nejen naslouchali, ale také jednali; ať nám tu hlasatelé tvého slova ukazují správnou cestu, veď nás, ať po ní věrně kráčíme, následujeme Krista a dojdeme do života věčného.

Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Pak jsem pokropil ambon svěcenou vodou. Obřad žehnání ambonu byl zakončen přáním: „*Ať v tomto kostele zaznívá Boží slovo, ať vám otvírá poznání Krista a službou církve ať vás vede ke spáse.*“ Následovala bohoslužba slova.

Požehnání nového oltáře se konalo po přímlovách. Přistoupil jsem před nový oltář čelem k lidu a řekl pár slov úvodem k významu oltáře v životě církve – ale o tom a samotném žehnání oltáře Vám napíšu v dalším čísle 😊.

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

Výňatky z apoštolského listu papeže Františka

PATRIS CORDE (otcovským srdcem)

O sv. Josefu a jeho lásce k Ježíši; 8. prosince 2020

Apoštolský list u příležitosti 150. výročí vyhlášení svatého Josefa za Ochránce všeobecné církve; výňatek šestý.

5. Tvořivě odvážný otec

První etapou každého pravého vnitřního uzdravení je akceptace vlastního údělu, tedy poskytnutí prostoru v nás samotných také tomu, co jsme si ve svém životě nezvolili. Zbývá však dodat další důležitou vlastnost: tvořivou odvahu, která se vynořuje zejména v kontaktu s těžkostmi. Tváří v tvář těžkosti je totiž možné se zastavit a vyklidit pole, anebo se nasadit. Právě těžkosti někdy umožňují, aby se v každém z nás ukázaly zdroje, o kterých jsme ani netušili, že je máme.

Často nás při četbě evangelií o Ježíšově dětství napadne otázka, proč Bůh nezasáhnul nějak přímo a jasně. Bůh však zasahuje skrze události a lidi. Josef je člověkem, jehož prostřednictvím Bůh pečuje o počátky dějin vykoupení. On je opravdovým „zázrakem“, kterým Bůh zachraňuje Dítě a jeho matku. Nebe zasahuje tím, že se svěřuje kreativní odvaze onoho muže, jenž přišel do Betléma, a když nenašel příbytek, kde by Maria mohla porodit, připraví a upraví stáj, aby se pokud možno stala přívětivým místem Božímu Synu, který přichází na svět (srov. Lk 2,6-7). Před hrozbou ze strany Heroda, který chce zabít Dítě, je Josef opět ve snu varován, aby Dítě bránil, a uprostřed noci zorganizuje útek do Egypta (srov. Mt 2,13-14).

Při povrchní četbě tohoto vyprávění vzniká vždycky dojem, že svět je vydán napospas silným a mocným, avšak „dobrá zpráva“ evangelia spočívá v tom, že ukazuje, jak navzdory zpučnosti a násilí pozemských vládců Bůh vždycky nalézá způsob, jak uskutečnit svůj plán spásy. Také náš život někdy vypadá, že je vydán zvůli mocných, ale evangelium nám říká, že to, na čem záleží, dokáže Bůh vždycky zachránit pod podmínkou, že použijeme tutéž kreativní odvahu nazaretského tesaře, který umí měnit problém na příležitost a vždycky dává přednost důvěře v Prozřetelnost.

Zdá-li se někdy, že nám Bůh nepomáhá, neznamená to, že nás opustil, nýbrž že důvěřuje nám a tomu, co můžeme navrhnout, vynalézt a najít.

Je to stejná tvůrčí odvaha, kterou prokázali přátelé ochrmlého muže, když jej dopravili před Ježíše tím, že jej spustili na lehátku otvorem ve stropě (srov. Lk 5,17-26). Těžkost nezastavila jejich smělou a umíněnou. Byli přesvědčeni, že tohoto nemocného může Ježíš uzdravit, a »když ho pro zástup lidí neměli kudy pronést, vystoupili na střechu a otvorem ve stropě ho s lehátkem spustili doprostřed před samého Ježíše. Když viděl jejich víru, řekl: „Člověče, odpouštěj se ti hříchy!“«

(v.19-20). Ježíš poznává kreativní víru, s níž se k Němu oni muži snaží dopravit svého nemocného přítele.

Evangelium nepodává informace o tom, jak dlouho Maria a Josef s Dítětem zůstali v Egyptě. Zajisté však museli něco jíst, najít bydlení a práci. Netřeba velké představitivosti, aby se v této věci překlenulo mlčení evangelia. Svatá Rodina musela čelit konkrétním problémům jako všechny jiné rodiny, jako mnozí naši bratři migranti, kteří i dnes riskují život, donuceni neštěstím a hladem. Myslím, že v tomto smyslu je svatý Josef opravdu zvláštním patronem všech, kdo musejí opouštět svoji vlast kvůli válkám, nenávisti, perzekucím a bídě.

Na konci každé události, jejímž protagonistou je Josef, evangelium podotýká, že vstal, vzal s sebou Dítě a jeho matku, a učinil, jak mu bylo přikázáno (srov. Mt 1,24; 2,14,21). Ježíš a Maria, jeho Matka, jsou skutečně nejcennějším pokladem naší víry²¹⁾.

Na rovině spásy nelze oddělovat Syna od Matky, od Té, která se „ubírala cestou víry a své spojení se synem udržovala věrně až ke kříži“²²⁾.

Vždycky se musíme ptát, zda všemi svými silami chráníme Ježíše a Marii, kteří jsou tajemně svěřeni do naší zodpovědnosti, naší péče a naší starostlivosti. Syn Všemohoucího přišel na svět přijetím situace obrovské slabosti. Stává se závislým na Josefově pomoci, aby byl bráněn, chráněn, obsluhován a vychován. Bůh se svěřuje tomuto muži, stejně jako Marii, která v Josefovi nachází toho, kdo jí chce nejenom zachránit život, ale bude neustále pečovat o ni a o Dítě. V tomto smyslu svatý Josef nemůže nebýt Ochráncem církve, protože církev je prodloužením Kristova Těla v dějinách a mateřství církve zároveň nastiňuje Mariino mateřství²³⁾. Josef ochranou církve nadále chrání Dítě a Jeho matku, a také my láskou k církvi pokračujeme v lásce k Dítěti a Jeho matce.

Toto Dítě je Tím, který říká: »Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali« (Mt 25,40). Každý potřebný, každý chudý, každý trpící, každý umírající, každý cizinec je tak „Dítětem“, které Josef stále chrání. Proto je svatý Josef vzýván jako ochránce ubohých, potřebných, vyděděných, zarmoucených, chudých a umírajících. A proto církev nemůže nemít ráda především ty poslední, protože Ježíš jim dal přednost a osobně se s nimi ztotožnil. Od Josefa se musíme učit stejné péči a odpovědnosti: milovat Dítě a Jeho matku, milovat Svátosti a charitu; milovat církev a chudé. Všechny tyto skutečnosti jsou vždycky „Dítě a jeho matka“.

²¹⁾ srov. Posvátná kongregace obřadů, Quemandorum Deus, 8. prosince 1870

²²⁾ Lumen gentium, 58

²³⁾ srov. Katechismus katolické církve, 963-970

SNAŽME SE ZAMYSLET 26

Díkuvzdání pátera Smitha uklidnilo, přesto se snažil zahnat mrkáním více slzy dojetí, skrz něž uviděl před sebou Elvíru Sarnovou a Josefa Scotta, který byl už na akademii svatého Františka Xaverského, ale dostal od sestřiček také pozvání na školní odpoledne.

„Důstojný pane, měli jsme právě s Pepíkem hroznou hádku,“ oznámilo mu děvče. „Elvíra tvrdí, že je hřích pít limonádu při duchovních cvičeních, a já zas říkám, že to není hřích,“ ozval se chlapec.

Bůh jim žehnej, Bůh jim žehnej, myslil si otec Smith a chystal se jim vysvětlovat, že tu nejde o žádný morální problém, ačli snad nechceme udělat Bohu radost tím, že se vzdáme dobrovolně něčeho, co máme rádi; vtom však Elvíra vykřikla, že už začíná závod rodičů a že to vypadá, jako by chtěl monsignore O'Duffy běžet také, protože odevzdává pistoli panu biskupovi. A monsignore vskutku běžel v závodě dospělých a přiběhl všecek červený a udýchaný třetí od konce, ačkoli si předtím sundal kabát a ukázal záplatované rukávy své nahnědlé košile; Elvíra však řekla Josefovi, že se netřeba smát jeho košili, protože jí maminka povídala, že si monsignore kupuje vždycky laciné košile, aby mu zbylo víc peněz pro chudé.

Když rozdal biskup ceny, zeptala se velebná matka kněží, zdali by se nešli laskavě podívat, co je s rádiem Matky de la Tourové; zdá prý se, že aparát nefunguje, jak by měl, a mužští se v těch věcech vyznají líp než ženy. Biskup odpověděl, že on nerozumí těmhle novotám ani za mák, ale monsignore O'Duffy se hned nabídl a řekl, že jeho bratr nemá pro nic za nic správkárnu bicyklů, a tak se všichni hrnuli do hovorny a monsignore O'Duffy si dal na uši sluchátka a kutil cosi v přístroji, který stál hned pod podobiznou papeže Pia XI., zvoleného nedávno do úřadu Nejvyššího kněze. Matka de la Tourová podotkla, že je to ostuda, ale ona že tomu nerozumí ani za mák. Monsignore O'Duffy nejprve řekl, že neslyší vůbec nic, a otec Smith si pomyslel, že je škoda, že je vůbec kdy v rádiu co slyšet, neboť se mu zdálo, že se nové vynálezy objevují příliš rychle za sebou, a bude-li takto zábava čím dál tím víc mechanizována, nebudou už lidé potřebovat vlastní inteligenci, aby vyplnili svou volnou chvíli a literatura, poezie i drama se mohou jít klouzat *per omnia saecula saeculorum*; neřekl však nic, protože se mu zdálo, že je to věcí biskupovou. Když však monsignore O'Duffy oznámil, že slyší jakési děvče zpívat *Maminko, maminko zlatá, tvá láska je mi svatá*, nemohl se udržet a řekl skoro hněvivě, že je škoda zneužívat takových vědeckých vynálezů k účelům tak vulgárním, a že to neprospívá lidem ani duchovně, ani kulturně, mohou-li slyšet ve Skotsku, jak nějaká holka v Londýně snižuje rodinný život tím, že zpívá nasládlé nesmysly o mateřské lásce.

Protože kněží i jeptišky se zdáli nadmíru překvapeni jeho prudkostí, rychle dodal, že nemínil nikterak kritizovat řeholnice za jejich rádio. Velebná Matka odpověděla, že se nic nestalo, ona prý myslí, že ví, co chtěl otec Smith říci.

Biskup dodal, že on to taky chápe, avšak monsignore O'Duffy řekl, aby mu šli s těmi vznešenými žvásty o kultuře k šípku.

Když se otec Smith vracel s kanovníkem Bonnyboatem na faru, zdálo se mu, že zahlédl Anii Rooneyovou, jak vchází do krčmy s jakýmsi námořníkem, ale potom si pomyslel, že se asi přehlédl, protože Annie Rooneyová je už dvě léta vdána za Anguse McNaba a přináší neděli co neděli na mši své nové klobouky.

V květnu 1928 dělal už aparát Matky de la Tourové takový hluk, že si nemusela dávat na uši sluchátka, když chtěla slyšet, co zpívají hezké slečny v Londýně. Ale ne všechny zvuky, které ten přístroj vysílal, byly zbožné, a tak jim velebná Matka doporučila, aby jej otvíraly co možná nejméně, ačkoli připouštěla, že nemá co namítat proti písničkám jako *Ó Rose Mary, buď' mojí*, přestože nepřispívají zrovna k zusuštění duše. Také filmy teď už mluvily a monsignore O'Duffy šel dál a předpovídal, že ještě nějaký čas a budou i smrdět; avšak signor Sarno si z toho nic nedělal a vyvěšoval na plakátech před svým kinem stále nová jména; byla to samá esa, ale nejvíc Greta Garbo, protože uměla nosit nepromokavý plášť takovým elegantním způsobem. Také spisovatelé byli v plné slávě. V roce 1927 *Muži měli raději blondýnky*, ale letos dávali přednost *Mostu sv. Ludvíka krále* a *Na západní frontě klid*, a kdekdo souhlasil, že válka je strašnou metlou lidstva, a Horácký hlasatel šel dokonce tak daleko, že napsal, že kdyby měly dudy podporovat v lidech válečného ducha, bylo by třeba i dudy zavrhnout, odstranit, rozsekát na kusy, aby se už válka nemohla nikdy, nikdy vrátit. Pokrok byl všude na postupu a kultura kvetla: byla to doba prvních letů přes oceán, doba křížovek, zipových zdrhovadel, automatů na prezervativy a licitovaného bridge, a lidem začalo být skoro líto chudáků starých Řeků, kteří měli jenom Aristotela a Sokrata a Platóna, třeba se dalo říci leccos na jejich omluvu.

Církev však měla stále své vyznavače, doktory, panny a mučedníky, a ačkoli svatí Marius, Marta, Audifax a Abachum byli pro tu chvíli méně známí než Harold Lloyd a Gloria Swansonová, vypadalo to, jako by je měli přec jenom pětřvat.

z knihy B. Marshalla „Plná slávy“ vybral -zj-

STUDÁNKA

Nesnáším cesty, nesnáším ulice; ráda jdu pěšinou, co vede z vesnice.
Cestička úzká, co vede lesem, posetá kamením, mochnou a vřesem.
Vede tě přes louku, vede tě do dálky; a pak se zastavíš u malé studánky.
Voda je průzračná jak dětská duše. Les tiše zašumí, jak by tě slyšel.
Copak si šeptají ty staré stromy? Kdopak jim rozumí, kdo ti to poví...

Pavčina Rösslerová

ZPRÁVY Z Vatikánské kuchyně

Biskup Vokál: Církvi jde o člověka v jeho celistvosti *(Vatikán; 14. 6. 2021)*

Královéhradecký biskup Jan Vokál je jedním z místopředsedů Comece, tedy Komise evropských biskupských konferencí. V minulém týdnu se vedení tohoto grémia sešlo v Římě a jeho zasedání vyvrcholilo audiencí u papeže Františka v pátek 11. června.

Santiago de Compostela: První světový Svatojakubský kongres *(Španělsko; 11. 6. 2021)*

Odborníci z různých zemí hovořili o významu Svatojakubské cesty pro Evropu a svět. Účastníci diskutovali mimo jiné o významu Svatojakubské cesty při budování Evropy, o právním statutu poutníků a o uměleckém dědictví této cesty.

Papež František: Každý kněz – superman končí špatně *(Vatikán; 7. 6. 2021)*

„Ve společnosti poznamenané individualismem, sebepotvrzováním a lhostejností prožíváte zkušenost vzájemného sdílení každodenních úkolů“, řekl papež František při setkání s kněžskou komunitou od kostela San Luigi dei Francesi.

Papež: obnovit poškozenou přírodu znamená obnovit sami sebe *(Vatikán; 3. 6. 2021)*

OSN vyhlásila „Desetiletí pro obnovu ekosystému“. To papež František pozdravil zvláštním poselstvím, v němž zdůrazňuje: „úpadek životního prostředí je jasným důsledkem narušeného fungování ekonomiky“.

Účast Svatého stolce při Světové zdravotnické organizaci *(Ženeva; 1. 6. 2021)*

Shromáždění Světové zdravotnické organizace na svém 74. zasedání v Ženevě přijalo 31. května 2021 rezoluci o formálním uznání statutu Svatého stolce jako nečlenského státu – pozorovatele.

Papež František: Láska vyžaduje trpělivost, ale stojí za to *(Vatikán; 1. 6. 2021)*

Papežská nadace „Celosvětové sítě modlitby s papežem (Apoštolátu modlitby)“ zveřejnila poselství, kterým Svatý otec doprovází červnový evangelizační úmysl, obětovaný „za krásu manželství“.

Dobry diplomat se pevně opírá o tradici, ale je připraven k dialogu *(Vatikán; 28. 5. 2021)*

Papež František zavítal do Papežské církevní akademie, instituce, jež více než tři století připravuje diplomaty vysílané do zastupitelství Svatého stolce po celém světě.

Papež vysílá vizitátory do Kolína nad Rýnem *(Vatikán/Německo; 28. 5. 2021)*

Papež František nařídil apoštolskou vizitaci kolínské arcidiecéze, aby zjistil rozsah pochybení ve vysokých úřadech arcidiecéze při nakládání s případy zneužívání.

Pandemie se podepsala na rodinném životě *(Vatikán; 26. 5. 2021)*

Církev by měla pomáhat manželům překonávat rodinné krize a také hlásat mladým lidem krásu svátosti manželství. Poukazuje na to G. Gambinová, podsekretářka vatikánského Úřadu pro laiky, rodinu a život.

Genderové přeměny - nebezpečný trend *(Velká Británie; 26. 5. 2021)*

Za novou „sociální pandemií“ a ideologickou módu označil britský týdeník The Economist přístup řady klinik, které navrhuji změnu pohlaví jako jedinou medicínu na vnitřní utrpení dospívajícího člověka.

ze zpráv Radia Vaticana pro Poutník vybral -zj-

HISTORICKÉ OKÉNKO

I když „vláda jedné strany“ skončila v roce 1989, je dobré si čas od času připomenout, co se tenkrát dělo. Pan Vladimír Jansa napsal do březnového Poutníku článek o čermenské faře, v němž použil větu: Po válce v roce 1948 nastoupil teror rudé komunistické totality, který byl srovnatelný s fašismem. Fara byla soustavně sledována... Podle hysterické reakce na toto nedokazatelné, ale obecně známé svědectví jsme usoudili, že bude dobré v pana Jansu požádat o další článek, ve kterém by čtenářům Poutníku jako pamětník připomněl nejen faru, ale farnost jako takovou a dění v ní v letech nesvobody. Článek pana Jansy bude s drobnými úpravami vycházet na pokračování.

Redakce

NÁBOŽENSKÉ POMĚRY V CÍRKVI A NAŠÍ FARNOSTI ZA KOMUNISTICKÉ TOTALITY – 1. ČÁST

Náboženství = „opium lidstva“. Tak označil komunistický režim vše, co souviselo s vírou v Boha, co souviselo s působením církvi a náboženských projevů vůbec. Dnešní generace si vůbec neumí představit, co věřící, kněží a biskupové prožili za hrůzy v brutální totalitě. Jako odstrašující případ krutého režimu, podlosti, nezákonnosti, zhoubného a zapřísáhlého nepřátelství, třídní nenávisti, podezřívavosti a nesmiřitelnosti k církvim je dobré si tuto dobu trochu připomenout několika autentickými citáty z dokumentů KSČ, zveřejněnými až po „sametové revoluci“. Samozřejmě, že usnesení a podle nich prováděné ostré proticírkevní zásahy a praktiky se týkaly všech věřících, farností, všech hierarchů, kněží, církve římskokatolické i církvi nekatolických a židovství. Týkalo se to i naší čermenské farnosti Proto pokládám za vhodné si něco z komunistické minulosti připomenout. Zvláště mladé generaci, která tuto dobu už nezná a vůbec nechápe, že se mohlo něco takového dít, to může být nejen poučením, ale i výstrahou: Nedopusťte opakování takových činů!

Trocha historických citátů z úst nejvyšších politiků KSČ na adresu církve:

Na adresu biskupů římskokatolické církve tehdejší „dělnický“ prezident Klement Gottwald ve stati Náboženství a církve (1949, str. 231) řekl: „Je známo, že pánům biskupům nejde o náboženství, že náboženství jim slouží jen jako záminka. Těm, kdo dnes projevují tak dojemnou péči o náboženskou svobodu u nás, jde o něco jiného. Nuže, jaký je cíl potměšilých štvanic proti vládě a našemu lidovému režimu? Jde jim jen o staronový útok proti vymoženostem našeho pracujícího lidu... aby našemu dělníku vzali továrny a vrátili je opět továrníkům... aby našemu rolníku vzali půdu, kterou mu dala lidově-demokratická republika a vrátili ji velkostatkářům a jiným vydřiduchům... aby náš dělník a rolník znovu dřel na své bývalé vykořisťovatele, kteří neměli pro něj nic jiného než hlad, nezaměstnanost a v případě, že se odvážil pozvednout svůj hlas, žaláře a olovo (symbol střelení – pozn. VJ)... Celý tento boj, který vede církevní hierarchie proti lidu a státu pod náboženskými hesly, je ve své podstatě bojem třídním, který probíhá mezi masou pracujících v čele s dělnickou třídou, vedenou Komunistickou stranou Československa (KSČ) a vrstvou vyvlastněných vlastníků z řad církve, kteří se svým materiálním postavením těsně přimykají k poraženým kapitalistům a velkostatkářům.“

CO SE DĚJE VE FARNOSTI

KAPLIČKA PANNY MARIE V HŮŘE

20. července letošního roku si připomeneme 30. výročí posvěcení kapličky Panny Marie v Hůře. Kaplička a pramen v lese nad Petrovicemi jsou oblíbeným místem, kterého si, my farníci ze všech přístupných stran od Petrovic, Verměřovic i Dolní Čermné vážíme a rádi ho navštěvujeme. Vztah k tomuto místu pak dokazují především petrovští tím, jak o něj pečují. Bývá také často cílem poutníků odjinud.

Připomeňme si historii tohoto místa tak, jak je popsána v knize Stanislava Adamce *Petrovice 1304 - 2004*, vydané Obecním úřadem Petrovice v roce 2004 při příležitosti 700. výročí první písemné zmínky o obci Petrovice:

„Dne 20. 7. 1991 se konalo slavnostní svěcení nově postavené kapličky v „Hůře“. Náboženská tradice tohoto místa je velmi stará a bohatá, nesouvisí však s pruskorožskou válkou v roce 1866, uváděnou některými pověstmi. K přepadení pruského zásobovacího oddílu občany tehdy na státní silnici u Jablonného skutečně došlo, avšak bez souvislosti s tímto poutním místem. Podle vyprávění kunčického představeného Petra Moravce z čp. 82 (1836-1917), který byl sám pamětníkem války 1866 a musel by vznik poutního místa pamatovat, je původ tohoto místa následovný (kunčická kronika):

V kterési válce jeden raněný a nepřitelem pronásledovaný důstojník doběhl ke studánce v Hůře, kde se skryl. Za onoho tělesného a duševního utrpení si ustanovil, že přečká-li válku, opatří ke studánce obraz Panny Marie a slovu dostál.

Moravec dále pokračuje: Ta pouť začala tak. Byl v Čermné nemocný pan páter a lékaři mu nemohli pomoci. Jednou šel na procházku a zašel do Hůry k obrázku Panny Marie a tam jí prosil o uzdravení. U obrázku se umyl a cítil, že je mu lépe. Tak tam dal postavit koupel a celé to místo před obrázkem vyzdobil a takřka denně to místo navštěvoval, rodičku Boží vzýval, až se uzdravil. Když jsme tam později přišli se školou s procesím, tak se s námi modlil, dával nám obrázky a povzbuzoval k důvěře (tzn. kolem roku 1845). Do Hůry chodili s procesím nejen od nás, ale i ze vzdálených okolních obcí a dosud chodí. Ta výzdoba tam stála značný náklad. Byla tam postavena koupel dole na rovině, tam byly dvě místnosti. V jedné táfle a kolem ní lavice, po stranách věšáky na pověšení šatstva. V druhé místnosti padala voda do koupele, která voda šla od studánky po korýtkách do koupele a shůry padala dolů. Od té koupele až k obrazu P. Marie byly prkenné schody, nahoře vlevo byla zbudovaná pěkná rovina, tam byly stoly a lavice a vpravo místo, kde poutníci, když přišli, padali na svá kolena a žádali rodičku Boží o pomoc ve svých potřebách. V létech 80-tých přišla za mnou Františka Novotná z Kunčic a žádala mě, abych jí napsal povolení ke knižeti pánu, aby se k tomu obrázku mohla postavit do kopce podle cesty Křížová cesta. Povolení přišlo s tím, že ty stromy, na které bude zavěšena, aby se nekácely. Křížová cesta se obstarala, posvětila ve verměřovickém chrámu a v průvodu za účastenství mnoha lidu tam zavěšena.

Celé toto popisované zařízení časem zchátralo a zmizelo, studánka, tradice a obrázky Křížové cesty však zůstaly, i když byly asi později jinými dárci obnovovány.

V roce 1982 se rozhodli petrovičtí občané Petr Dušek čp. 67, Václav Vondra čp. 30 a Ladislav Bednář čp. 34 postavit v tomto místě malou kamennou kapličku, a tak to místo vylepšit a učinit lidu přitažlivějším. Věděli, že úřední povolení v komunistickém státě nikdy nedostanou, a proto byla kaplička vystavěna bez povolení a 21. 9. 1982 panem farářem Čeňkem Ptáčkem z Dolní Čermné vysvěcena. Lidé na stavbu přispívali a výsledek práce byl velmi pěkný. Hůra se začala více navštěvovat, chodilo se sem pro vodu, což neušlo slídilům, kteří stavbu udali, a začalo vyšetřování. Byli vyšetřováni stavitelé kapličky, pracovníci MNV i organizace KSČ a nakonec nařizováno pracovníkům Lesní správy Lanškroun kapličku zbourat. Rozebrání stavby bylo provedeno velmi šetrně, materiál nebyl zničen, a tak po převratu v roce 1989 mohla být kaplička znovu postavena. Stavby se ujal pan Petr Dušek, který jako jediný z původních stavitelů žil

a s pomocí dárců a pomocníků mohla být nová kaplička 20. 7. 1991 za přítomnosti biskupa Karla Otčenáška vysvěcena. Při tom se konala velká slavnost se mší sv. za účasti mnoha lidí, jejíž celý průběh byl přenášen reproduktory.“

Mnozí tuto událost pamatujeme, někteří z nás otevřeli alba s fotografiemi, aby si připomenuli radostnou atmosféru, která znovuobnovení kapličky před třiceti roky provázela.

Letos v prvním týdnu po Velikonocích jsme však byli zaskočeni zprávou o vandalství, k němuž v Hůře došlo. Ti z nás, kteří se sem bezprostředně po události vydali a viděli následky vandalského činu na vlastní oči, marně si kladli otázku PROČ? Velké poděkování proto patří paní starostce a obci Petrovice za vyhlášení veřejné sbírky na obnovu kapličky v Hůře a jejího okolí a především pak všem dárcům, kteří na tento účel přispěli.

Budeme věřit, že po revitalizaci, v rámci které by měla být provedena také oprava křížové cesty, přístupových cest a doplnění laviček, k ničemu podobnému už nikdy nedojde. Prosíme, aby kaplička v Hůře a její okolí zůstalo klidným a promodleným místem mariánské úcty.

zpracovaly Hana Vágnerová a Jana Málková

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Pro deset třetřáků z naší farnosti – Makrétku Vávrovou, Sáru Brokešovou, Jirku Stříbrného, Jiřu Svobodu, Matyho Svobodu, Matyho Kotyzu, Ondru Marka, Pavla Okrouhlického, Filípka Šebrleho a Honzika Kota – se neděle 6. 6. 2021 stala dnem s velkým D. Poprvé přijali svátost eucharistie a učinili tak další krok na svoji cestě víry.

Na tuto slavnostní chvíli se připravovali celý rok v hodinách náboženství s otcem Janem. Absolvovali výlet na Horu Matky Boží v Králíkách, kde mezi kapličkami křížové cesty společně plnili záladné úkoly, prohlubovali své znalosti, ale hlavně se hodně smáli a radovali, a i když jim počasí tolik nepřálo, den si společně skvěle užili. V sobotu 5. června přijali první svátost smíření a i to byl pro ně jistě velký zážitek, který byl zakončen slavnostním přípitkem.

V neděli už byly všechny děti krásně nastrojené, holčičky připomínaly nevěsty a kluci ženichy, radost pohledět. Lehká nervozita a těšení se na něco nového byla v plném a nádherně vyzdobeném kostele cítit. K příjemné atmosféře přispěl i skvělý hudební doprovod pod taktovkou Aničky Motlové. Děti obnovily své křestní sliby, společně se pomodlily a pak už přišel ten velký okamžik.

Chtěla bych moc poděkovat jménem rodičů dětí všem, kteří se na této akci jakkoliv podíleli. Věřím, že si děti kromě svíce se svým jménem odnesly i nezapomenutelný zážitek z tohoto šťastného dne.

Martina Svobodová

POUTNÍČEK

PRÁZDNINOVÁ POHÁDKA...

Žilo bylo jednou jedno malé ptáče a to toužilo objevovat svět. „Jsou prázdniny! Můžu si dělat, co chci!“ říkalo si. Jeho maminka mu však zakazovala opustit hnízdo. „Vždyť ještě neumíš létat!“ říkala mu. Ptáče se ale zlobilo: „No a co? Tak budu chodit pěšky! Lidi taky chodí pěšky!“ Maminka mu sice dokola vysvětlovala, že dokud neumí létat, hrozí mu nebezpečí, ale ptáče stejně potají spřádalo plány, jak zákaz obejít. Ani na chvíli nepřipustilo, že by mamčininy obavy mohly být oprávněné. Nebavilo ho, že mu ostatní zakazují dělat, co chce. Nelíbilo se mu, že s ním pořád všichni zacházejí jako s malým vajíčkem. Proto se rozhodlo, že až jeho maminka večer usne, vydá se do světa potají.

Vyčkalo tedy na noc, a když se vše ponořilo do tmy, vylezlo z hnízda, seskákalo po větvích na zem a vydalo se na cesty. Zpočátku se mu to líbilo, mohlo si dělat, co jen chtělo a chodit kamkoliv chtělo. Užívalo si tu volnost. Když však chvíli ťapalo, začaly ho bolet nožičky a co hůř, začalo se bát. Všude byla černočerná tma, kolem se ozývaly děsivé zvuky a stromy vrhaly strašidelné stíny.

A teď dokonce zaslechlo vrčení! Celé strnulo a neschopné pohybu zíralo směrem, odkud zvuk vycházel. Tam se ve tmě leskla dvě světýlka – oči, které se na něj upřeně dívaly. „Uf! Co to je? Tak velké, chlupaté, zrzavé zvíře! A asi mě chce sežrat, když na mě tak cení zuby!“ Tak tohle ptáče docela odhadlo. Byla to totiž liška a už se těšila, jak si na bezbranném mrňousovi smlsne. Z pusy ji tekly sliny a pomalým krokem se blížila k ptáčeti. Ptáče bylo tak vyděšené, že se nedokázalo pohnout. Zíralo na lišku a říkalo si: „Tak to je můj konec! Proč jsem jenom neposlouchalo maminku! Maminko, odpusť!“ Vtom se objevila velká sova a nalítla lišce přímo na mlsný čumák. Jej, ta se lekla! Co to, propána, bylo? Jak se soustředila na svačinku v podobě ptáčete, nevšimla si, že je pozoruje sova a že se rozhodla malé nerozumné ptáče zachránit... „No tohle?! To mi teda to malý sousto nestojí za to!“ Usoudila liška a utekla.

Ptáče se po chvílce vzpamatovalo a děkovalo sově za záchranu života. Ta jen mávla křídlem a nabídla mu, že ho zanese k mamince. Tak se malé ptáče šťastně vrátilo domů, k mamince a na další výlet vyrazilo až tehdy, když mu dorostla křídla...

Milí špunti!

- najdete v příběhu někoho, kdo se zachoval jako hrdina a zastal se bezbranného ptáčete
- najdete v příběhu zbabělce, který si troufal na slabšího
- popřemýšlejte, jestli někdy neobcházíte nějaký mamčinin či tatínkův zákaz
- namalujte tento příběh a obrázek mi přineste / pošlete ☺

-em-

PRO STARŠÍ: PRÁZDNINY – S LÁSKOU

„Říkáte, že milujete déšť, ale schováváte se pod deštníkem.
Říkáte, že milujete slunce, ale když svítí, hledáte úkryt.
Říkáte, že milujete vítr, ale když přijde, zavíráte okna.
Proto se bojím, když mi říkáte, že mě milujete.“

(Bob Marley)

Milovat znamená dát se. Pokud milujeme *ocad'-pocad'*, není to láska, která by nás proměňovala. Tvrdím-li, že miluju déšť, ale běda jak zmoknu – ve skutečnosti nevím, co je déšť. Tvrdím-li, že miluju slunce, ale sedím ve stínu, nemiluji slunce, ale pohled na něj, jsem pozorovatel, který se do lásky neponořil! Tvrdím-li, že miluju vítr, ale nedovolím mu rozčuchat mi vlasy, je to láska omezená a sdělení nepravdivé...

Když pak někomu řeknu, že ho miluju – ale při první příležitosti, kdy se nezachová podle mých představ, ho odsoudím, jsem zklamán, co je to za lásku? To jen chci, aby ten druhý plnil moje představy a miluji jen sebe...

A co říká o lásce kniha knih??? Víme to?

1. Kde se dočtete tato slova? „*Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou.*“

♥ Dt 6, 4–5

♥ Jan 3,2-3

♥ 1.Kor, 1-3

2. Jak máme milovat bližní?

♥ Jako sůl

♥ Jako sebe samého

♥ Takovou silou, jakou nenávidíme své nepřátele

3. Jaká je Boží láska k nám?

♥ Nekonečná

♥ Neskutečná

♥ Přehnaná

4. Kde mluví svatý Pavel o lásce?

♥ V listu do Korinta

♥ V dopise Tesalonickým

♥ V žalmu 153

-em-

INFORMACE ZE 7. JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI KONANÉHO DNE 20. KVĚTNA 2021

Ve čtvrtek 20. května 2021 se konalo 7. jednání Pastorační rady farnosti (PRF). Podáváme informace o některých projednávaných záležitostech.

V úvodu otec Jan poděkoval jednotlivým členům PRF za práci a službu pro farnost, za splnění konkrétních úkolů a za výsledky postní almužny – finanční dary byly předány při mších svatých zástupcům Hospice v Červeném Kostelci a rodičům Vašíka Štěpána

PRF projednávala:

- **vedení farní kroniky** - PRF navrhuje v ohláškách sdělit, zda by byl někdo z farníků ochotný vést farní kroniku
- **službu akolytů** - proti navrženým šesti adeptům neměl nikdo z farnosti žádné námítky, akolyté budou ustanoveni na dva roky
- **dokončení nových oltářů a ambonu na Mariánskou Horu a do Petrovic**
- **konání mši sv. 6. června**: první sv. přijímání, eucharistický průvod
- **návrh na vymezení pietního místa nenarozeným dětem na hřbitově v Dolní Čermné** - farníci budou osloveni o názor
- **slavnost sv. Cyrila a Metoděje 5. července pondělí** - konání jedné mše svaté
- **Litanie k Nejsvětějšímu Srdci Páně** před prvním pátkem - budou i při mši sv. konané v Petrovicích (ve středu) a ve Verměřovicích (ve čtvrtek) minimálně v červnu. PRF nemá proti tomu námitek.
- **letní režim mší svatých**:
 - střídání mší ve filiálních kostelech - sobota v 19:00 hod., neděle v 10:30 hod.
 - farní kostel Dolní Čermná - neděle v 7:30 hod., v 9:00 hod.,
 - poutní kostel na Mariánské Hoře - každá první neděle v měsíci v 16:00 hod.
- **poutní místo Mariánská Hora** - užívání poutního domu a možnosti ubytování poutníků
- **konání farního odpoledne** - termín konání bude posunut na 8. srpna
- **konání mše svaté na zakončení školního roku** - byla 23. června na farní zahradě se společným posezením a opékáním
- **úklid a udržování pořádku v některých prostorách farního kostela a na hřbitově** - zejména prostoru pod kůrem - bude se uzamykat; uživatelé hrobových míst budou osloveni ohledně (ne)umístování hrobového zařízení po hřbitově a u kostela
- **brigády a společnou práci farnosti** - jak řešit práci ve farnosti, které je stále hodně, aby pro jednotlivé akce byl zajištěn dostatečný počet lidí a vše se dalo zvládnout
- **biřmování** - otec Jan informoval, že přihlašování je ukončeno, bude probíhat příprava na tuto svátost a upřesněn termín
- **kapličky v Huře a její okolí** - vztah farníků k tomuto místu, vandalský čin a jeho následky, vyhlášení sbírky na obnovu místa, termín otevření kasiček s penězi.

zpracovala: Hana Vágnerová

INFORMACE Z JEDNÁNÍ EKONOMICKÉ RADY FARNOSTI (DÁLE „ERF“)

ve čtvrtek dne 10. 6. 2021 v 18 hod. se na faře v Dolní Čermné konalo jednání ERF; ta byla informována a projednala:

- **pozemek v Ostrově** - pozemek byl obhlédnut a byl doporučen jeho odprodej. O koupi projevila zájem Obec Ostrov. Prodej ERF jednomyslně schválila
- **pozemek za lesovnou** - čekáme na vyjádření biskupství
- **okna na faře** - nutné ještě projednání s památkáři
- **kamna z kuchyně** - ERF byla informována, že se našel zájemce z řad farníků
- **oprava střechy fary:**
Fond solidarity 2021 - Královéhradecké biskupství schválilo dotaci 150 000,- Kč
dotace Pardubický kraj - čekáme na vyjádření kraje
příspěvek od městyse - 50 000 Kč
- **oprava kostela** - čekáme na schůzku p. Šejnohy s památkáři
- **voda v sakristii** - proběhlo jednání s p. Grúzou, realizace je možná
- **nová skříň do sakristie** - Ing. Svoboda shledal renovaci skříně jako nevhodné řešení, rada schválila novou skříň
- **podlaha v knihovně na faře** - Ing. Svoboda informoval, že dosud nenašel čas na obhlídku
- **mikrofon na kůru** - již funguje
- **příspěvek za děti na farní výlet** - ERF příspěvek schválila
- **spoření:** na základě návrhu od paní účetní byly prověřeny spořicí účty. Byly shledány jako nevhodné. Otec Jan navrhl poskytnout peníze jako půjčku biskupství s úrokem 2% na rok - odsouhlaseno
- **okolí kostela – mez** - je v obecním majetku nutno řešit s obcí
- **kabely u schodů a lampa** - nutno řešit s p. Rollerem
- **zahradka na farní zahradě** - na výzvu otce Jana se nikdo nepřihlásil. ERF schválila její zrušení
- **oprava střechy kostela v Dolní Čermné** - proběhne v příštím týdnu firmou p. Faltuse z Letohradu
- **Petrovice** - otec Jan informoval o investicích v kostele v Petrovicích. Byl položen nový koberec a zhotoven nový oltář. Ještě není zhotoven návrh ambonu.
- **dveře u kostela v Dolní Čermné** – nátěr se může provést bez konzultace s památkáři - oslovit p. Nováka či p. Bedrníčka.

Informace: otec Jan informoval o setkání vikářů v Hradci Králové a následném setkání kněží v našem vikariátu a podal informace, týkající se ERF.

Návrh: ERF navrhla otci Janovi uskutečnit jednání s p. Pecháčkem ohledně MH.

Další jednání ERF se uskuteční v pondělí 23. srpna v 18 hodin na faře v Dolní Čermné. Pokud bude třeba, budou členové ERF informováni e-mailem.

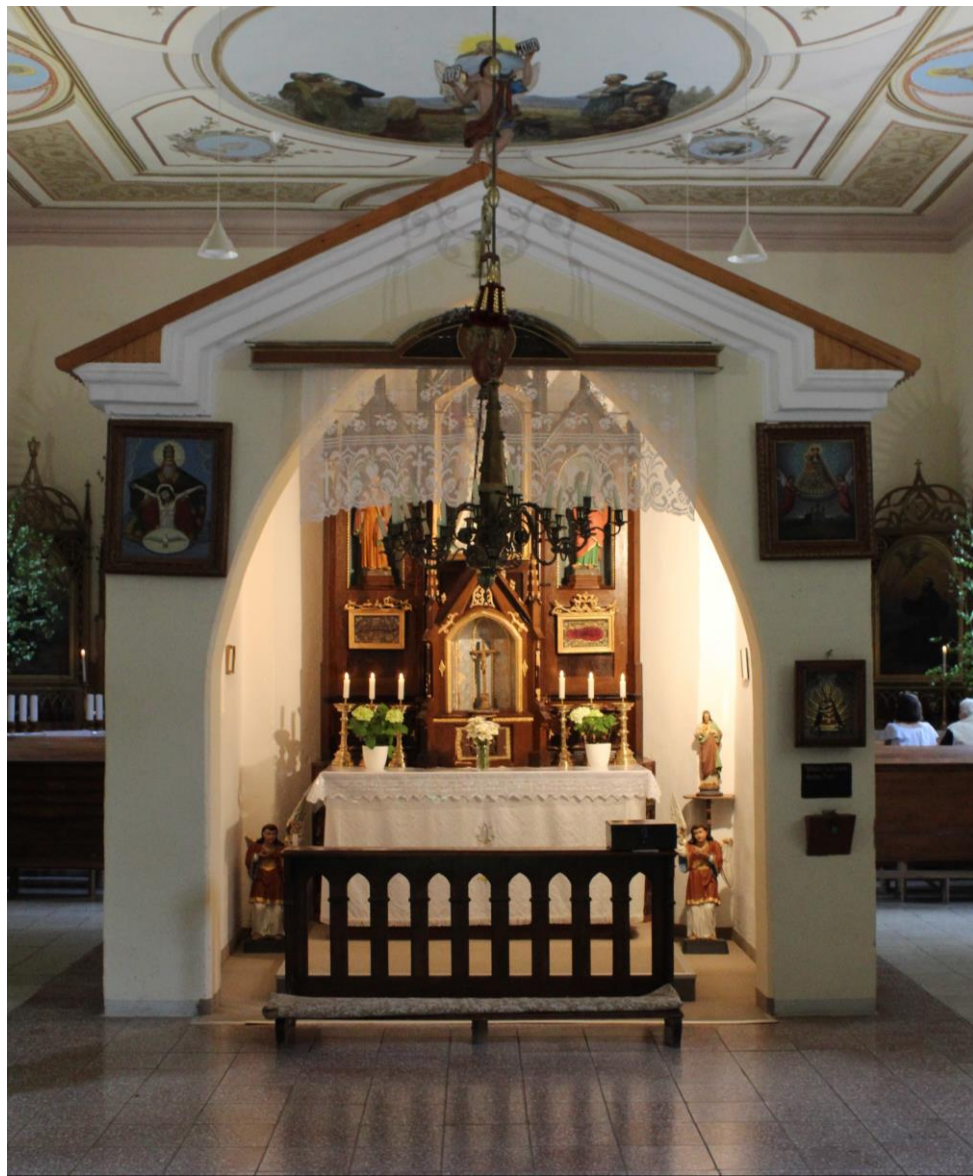
zapsala: Ing Marta Marešová; schválil otec Jan Lukeš, předseda ERF

Eucharistický průvod na Mariánské Hoře (6. 6. 2021)

Nejsvětější Svátost na novém oltáři (6. 6. 2021)

POUTNÍK – ČERVENEC 2021

Vydává: farnost sv. Jiří, 561 53 Dolní Čermná 1

Internet: dolnocermenska.farnost.eu, farnostsnu.cz, Bankovní spojení: 155816135/0300
Redakční rada: Zdeněk Ježek -zj-, P. Jan Lukeš -jl-, Anna Motlová -AM-, Eliška Motlová -em-
Grafické zpracování: Alice Adamcová, Jiří Adamec

Tisk: HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231

Uzávěrka příštího čísla: 17. 7. 2021. e-mail pro příspěvky: chmup@seznam.cz

Výrobní náklady jednoho výtisku – 20 Kč

NEPRODEJNÉ, pouze pro vnitřní potřebu farnosti; je možná finanční spoluúčast. **DĚKUJEME**